

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26Co/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2512202703
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2512202703.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Slováčkovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a Mgr. Jozefa Mačeja v právnej veci žalobcov:

1. R. T., nar. XX. J. XXXX, a 2. G. T., rod. R., nar. XX. J. XXXX, obaja trvale pobytom Y. XXX/XX, F., obaja zastúpení splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Peter Peružek, s.r.o., so sídlom Hollého 20, Hlohovec, IČO: 47256371, proti žalovaným: 1. R. J., nar. XX. H. XXXX, trvale pobytom Y. XXX/XX, F., zastúpeným advokátom: JUDr. Roman Gese, so sídlom Nám. sv. Michala 6, Hlohovec, a 2. T. J., rod. R., nar. XX. A. XXXX, trvale pobytom Q. A. F. XXXX/XX, F., o vypratanie nehnuteľnosti a o odstránenie oplotenia a koterčov pre psov, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Piešťany z 13. júla 2020 č.k. 7C/18/2012-551 takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti (výrok III. až VII.) **p o t v r d z u j e .**
- II. Žalovaný 1. má voči žalobcom 1. a 2. nárok na náhradu trov odvolacieho konania **v celom rozsahu.**

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. konanie proti žalovanej 2. zastavil; výrokom II. vo vzťahu medzi žalobcami 1. a 2. a žalovanou 2. stranám náhradu trov konania nepriznal; výrokom III. žalobu v časti o uloženie povinnosti vypratať nehnuteľnosť zamietol, výrokom IV. žalobu v časti o uloženie povinnosti odstrániť oplotenie a koterec pre psov zamietol; výrokom V. žalovanému 1. priznal spoločný a nerozdielny nárok na náhradu trov konania proti žalobcom 1. a 2. v plnom rozsahu; výrokom VI. priznal štátu spoločný a nerozdielny nárok na náhradu výdavkov spojených so zaplatením časti znalečného proti žalobcom 1. a 2. v plnom rozsahu a výrokom VII. priznal znalkyni Ing. Ľudmile Rábarovej spoločný a nerozdielny nárok na znalečné proti žalobcom 1. a 2. za účasť na pojednávaní dňa 26. septembra 2010 v rozsahu znalečného nekrytého preddavkom, ako aj na znalečné v plnom rozsahu za účasť na pojednávaní dňa 27. februára 2020. Svoje rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie tak, že vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobcovia 1. a 2. sú spoluvlastníkmi pozemku zapísaného na LV č. XXXX pre k.ú. T. ako parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape a to ako parc. č. 118/7 záhrada o výmere 236 m², ktorú nadobudli do podielového spoluvlastníctva obaja po 10/24 z celku na základe darovacej zmluvy, na základe ktorej bol povolený vklad vlastníckeho práva vo veľkosti darovaných podielov pod č. V 1246/05 z 2. augusta 2005. Darovaciu zmluvu zo 16. júna 2005 v znení dodatku č. 1 z 1. augusta 2005 uzavreli žalobcovia 1. a 2. ako obdarovaní s H. R. ako daryňou, pričom na základe tejto darovacej zmluvy sa stali žalobcovia 1. a 2. spoluvlastníkmi pozemkov s pôvodnými parc. č. 19/2, 19/3 a 19/4. Už pri uzatváraní dodatku č. 1. k darovacej zmluve vzali účastníci zmluvy na vedomie, že prevádzané nehnuteľnosti sú neidentické, že k ich identifikácii bude potrebné v budúcnosti vypracovať geometrický plán. Pozemok parc. č. 218/7 v k.ú. T. vo veľkosti 1/6 nadobudli žalobcovia do ich bezpodielového spoluvlastníctva manželov na základe kúpnej zmluvy z 25. marca 2011, neoddeliteľnou súčasťou ktorej bol aj geometrický plán č. 016/2011. Správa katastra Hlohovec

rozhodnutím č. V 418/11 z 20. apríla 2011 povolila vklad vlastníckeho práva žalobcov 1. a 2. do ich BSM vo vzťahu k novovytvorenému pozemku z registra CKN č. 218/69 a parc. č. 218/7, ktoré boli vytvorené podľa geometrického plánu č. 016/2011 na oddelenie pozemku s parc. č. 218/5-8 a určenie vlastníckeho práva k pozemku p.č. 218/5, 218/6, 218/7. Kúpnu zmluvu uzavreli žalobcovia 1. a 2. s predávajúcim R. T.. Na základe geometrického plánu č. 16/2011 z 21. februára 2011 boli pôvodné parcely registra „E“ č. 19/2, 19/3, 19/4 a 19/101 zamerané tak, že vznikli novovytvorené parcely registra „C“ č. 218/5, 218/6 a 218/7 - záhrada o výmere 236 m². Aj z tohto geometrického plánu možno zistiť, že hranica medzi pozemkom parc. č. 221/2 a pozemkom parc. č. 218/7 je výrazne podobná, ak nie totožná s hranicou podľa kópie katastrálnej mapy z roku 2012. Žalobcovia už pri nadobúdaní predmetného pozemku do ich podielového spoluvlastníctva na základe darovacej zmluvy si museli byť vedomí, že pôvodné parcely, ktoré nadobudli darovaním sú neidentické a že bude potrebné v budúcnosti vyhotoviť geometrický plán. Tento bol aj vyhotovený ako geometrický plán č. 16/2011, ktorý tvoril neoddeliteľnú súčasť kúpnej zmluvy z 25. marca 2011, na základe ktorej žalobcovia nadobudli do ich BSM spoluvlastnícky podiel pozemku z parc. č. 218/7 vo veľkosti 1/6 k celku a teda svojimi podpismi na kúpnej zmluve sa stotožnili s priebehom hranice medzi pozemkom parc. č. 218/7 v k.ú. F., ktorý už v čase uzatvárania zmluvy vlastnili obaja po 10/24 v celku. Žalovaní 1. a 2. sa stali bezpodielovými spoluvlastníkmi pozemku zapísaného na LV č. XXXX pre k.ú. T. a to parc. č. 221/2 - zastavané plochy a nádvoria o výmere 575 m² na základe kúpnej zmluvy č. 258/95 z 20. júna 1995 uzavretej s tromi predávajúcimi (súčasťou zmluvy bol aj geometrický plán vyhotovený 30. mája 1995 na oddelenie stavebného pozemku), pričom touto zmluvou predávajúci predali svoje spoluvlastnícke podiely k novovytvorenej parcele č. 221/2 o výmere 574 m², vklad bol povolený pod č. V 258/95 dňa 20. júna 1995. Manželstvo žalovaných 1. a 2. bolo v priebehu tohto súdneho sporu rozvedené, pričom na základe dohody o vyporiadaní BSM sa stal výlučným vlastníkom pozemku parc. č. 221/2 žalovaný 1. Pozemky č. 218/7 a 221/2 bezprostredne susedia, majú spoločnú hranicu. V roku 1993 bolo vytvorené mapovanie, to znamená pôvodná mapa určeného operátu sa prekreslila na mapu evidencie nehnuteľností a nové mapovanie zameralo iný stav priebehu hraníc, pričom pre zápis do registra „C“ bol potrebný geometrický plán. V čase, kedy sa vyhotovovalo ZMVM alebo technicko-hospodárske mapovanie, zameralo sa priebeh užívaných hraníc v teréne a každý vlastník musel písomne súhlasiť s novozameraným priebehom hraníc. Pokiaľ by súhlas vlastníkov nebol daný, predmetná hranica by bola v katastri nehnuteľností vyznačená ako sporná, avšak táto hranica ako sporná vyznačená nie je. Do pozemku parc. č. 218/7 zasahuje časť prístrešku žalobcov 1. a 2. o výmere 2 m² a žalovaní 1. a 2. nevyužívajú ani časť pozemku parc. č. 218/7, predmetné oplotenie medzi parcelami registra „C“ č. 218/7 a č. 221/2 je realizované v dovolených odchýlkach stanovených pre katastrálnu mapu. Mimo dovolenej odchýlky je oplotenie realizované v rozmedzí 9,82 m a 2,42 m podrobného bodu č. 55/46 ako bod č. 46 náčrtu č. 55 určeného pri vyhotovení ZMVM. Predmetné oplotenie nezasahuje do pozemku žalobcov 1. a 2. s parc. č. 218/7, nakoľko v celom priebehu sa nachádza na pozemku žalovaných t.č. žalovaného 1. s parc. č. 221/2. Parcely registra CKN č. 218/5, 218/6 a 218/7 v k.ú. T. nadobudli žalobcovia v hraniciach určených geometrickým plánom č. 16/2011. Žalovaní 1. a 2. nadobudli parcelu registra CKN v hraniciach určených geometrickým plánom č. 33439133-062/95 na oddelenie stavebného pozemku. Súd prvej inštancie dôvodil, že žalobcovia 1. a 2. nikdy nenadobudli do ich podielového spoluvlastníctva a do ich BSM pôvodný pozemok v k.ú. T. ako parc. č. EKN č. 19/4, ale riadne nadobudli v hraniciach určených geometrickým plánom č. 16/2011 na oddelenie pozemkov parc. č. 218/5, 218/6, 218/7 a 218/8 a určenie vlastníckeho práva k pozemkom parc. č. 218/5, 218/6 a 218/7 a nemôžu žalobný nárok odvodzovať od priebehu pôvodných hraníc pozemkov parc. č. 19/4 a 36/1, keďže pôvodný pozemok nikdy nevlastnili. Žalobcovia nikdy nenadobudli do ich podielového spoluvlastníctva pôvodný pozemok v k.ú. T. EKN č. 19/4 a nadobudli ho iba vo vlastníckych hraniciach podľa súčasného stavu KN, t.j. vo vlastníckych hraniciach pozemku CKN č. 218/7. Žalobcovia teda neunesli dôkazné bremeno na preukázanie tvrdenia, že žalovaní 1. a 2. postavili oplotenie nekorešpondujúce s priebehom hranice medzi pozemkami č. 218/7 a 221/2 v k.ú. T., že by oplotenie zasahovalo do pozemku žalobcov s parc. č. 218/7 a že z toho dôvodu by mal mať žalovaný 1. vo faktickej moci časť pozemku s parc. č. 218/7 vlastnícky patriaceho žalobcom 1. a 2. Na základe vyššie uvedených skutočností súd prvej inštancie ako nedôvodnú zamietol žalobu v oboch žalovaných nárokoch a to tak v časti o uloženie povinnosti vypratať nehnuteľnosť, ako aj v časti o uloženie povinnosti odstrániť oplotenie a koterce pre psov. O trovách konania rozhodol tak, že predmetom sporu boli dva žalobné nároky a to uloženie povinnosti vypratať pozemok a druhý odstrániť z pozemku murovaný plot a koterce pre psov. Žalovaný 1. bol v tomto spore plne úspešný a súd nezistil existenciu žiadneho dôvodu hodného osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie a preto priznal plnú náhradu trov konania žalovanému 1. voči žalobcom 1. a 2. V tomto konaní súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie znalkyňou Ing. Ľudmilou Rábarovou, bolo jej priznané znalečné, z ktorého časť bola krytá predškandami a zvyšok znalečného nekrytých predškandami

bol znalkyni uhradený z finančných prostriedkov štátu a preto súd uložil v konaní neúspešným žalobcom 1. a 2. povinnosť zaplatiť štátu nárok na náhradu hotových výdavkov. Taktiež priznal súdom ustanovenej znalkyni voči žalobcom nárok na znalečné za účasť na pojednávaniach.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia a to voči výrokom II. (správne III.) až VII. Odvolanie odôvodnil ustanoveniami § 365 ods. 1 písm. b), d), e), h) CSP. Vecne dôvodil, že súd prvej inštancie nesprávne uviedol, že pripustenie zmeny žaloby týkajúce sa výroku o vlastníctve pozemku parc. č. 221/3 by bolo nad rámec dokazovania, resp. by išlo o náročné dokazovanie neobstojí, nakoľko súd prvej inštancie zabezpečil všetky kúpne zmluvy účastníkov konania, resp. strán sporu vrátane geometrických plánov, doloženie všetkých nadobúdacích titulov a teda určenie vlastníckeho práva k umelo vytvorenej parc. č. 221/3 vytvorenej znaleckým posudkom Ing. Rábarovej nemohlo byť nad rámec dokazovania, resp. nevyžadovalo si žiadne mimoriadne náročné dokazovanie. Postupom súdu bolo odňaté právo žalobcov na spravodlivý proces a porušené právo na rovnosť účastníkov. Súd prvej inštancie procesným postupom porušil právo na riadny a spravodlivý proces, najmä nepripustením výroku o určení vlastníckeho práva a ešte aj následne zasiahol do dokazovania tým, že z dôvodu koncentrácie konania neprihliadal na znalecký posudok č. 12/2019 Ing. Romana Wágnera. Dodal, že súd sa žiadnym spôsobom nevysporiadal s tým, že znalkyňa pani N. na pojednávaní dňa 27. februára 2020 nahliadala do znaleckého posudku Ing. Romana Wágnera, ktorý jej bol predložený a odpovedala na otázky právneho zástupcu žalobcov. Súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, keďže nevykonal znalecký posudok č. 12/2019, pričom tento dôkaz bol súdu predložený riadne a včas a až na pojednávaní 27. februára 2020 uviedol, že tento dôkaz nepredloží. V tejto súvislosti poukázal na znenie § 470 ods. 2 veta druhá CSP majúca za to, že neexistuje zákonný dôvod na nepripustenie uvedeného znaleckého posudku ako dôkazu, nakoľko by žiadnym spôsobom nespôsoboval rozširovanie dokazovania, ale len potvrdzuje tvrdenia a dôkazy žalobcov, že predmetné oplotenie sa nenachádza na hranici pozemkov, resp. na pozemku žalovaného, ale je na pozemku patriacom žalobcom. Súd tým, že zavola znalkyňu, porušil sudcovskú koncentráciu konania, pričom strany boli vyzvané ešte v septembri 2016 a žalovaný 1. neuviedol žiadne návrhy a žalobcovia žiadali predvolanie znalkyne a pána E.. Uviedli, že znaleckým posudkom Ing. Romana Wágnera je preukázané a dokázané tvrdenie žalobcov ako aj pána E., kde sa v teréne predmetné oplotenie a koterce nachádzajú. Posudkom Ing. Romana Wágnera č. 12/2019 by bolo preukázané, že predmetné oplotenie je umiestnené na pozemku parc. č. 19/4, pričom ide o pozemok, ktorý vždy vlastnícky patril právnym predchodcom žalobcov. Ďalej dôvodili, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pričom súd prvej inštancie nesprávne dôvodil, že žalobcovia nikdy nenadobudli do ich podielového, resp. bezpodielového spoluvlastníctva pozemok parc. č. EKN č. 19/4 ale riadne nadobudli do ich podielového spoluvlastníctva, resp. bezpodielového spoluvlastníctva pozemok CKN 218/7. K tomu uviedli, že žalobcovia sú bezpodielovými spoluvlastníkmi, resp. podielovými spoluvlastníkmi nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX a XXXX k.ú. F. - T.. Pôvodne obaja žalovaní, teraz už len žalovaný 1. vybudovali oplotenie nie na hranici pozemku parc. č. 218/7 a pozemku parc. č. 221/2, ale výlučne na pozemku žalobcov a rovnako na pozemku žalobcov vybudovali koterce pre psov. Uvedené je preukázané autorizovaným geodetom Ing. E. a Ing. F. a taktiež žalovaní nedisponovali súhlasom od žalobcov, resp. ich právnych predchodcov a rovnako žalovaní vybudovanie oplotenia neohlásili príslušnému stavebnému úradu. Vo vytyčovacom náčrte č. 19/2010 bolo konštatované geodetom Ing. E., že presah uvedeného oplotenia, vtedy postaveného žalovanými 1. a 2. je až 90 m², pričom tento rozsah vtedy obaja žalovaní užívali aj viac z pozemku patriaceho žalobcom. Napriek uvedenému dôkazu žalobcovia vyhotovili vytyčovací náčrt v prírode a to prostredníctvom Ing. F., kde je zjavný posun v šírkach od 1,05 m až po 1,75 m. Žalovaní nesprávne vyhotovili oplotenie, ktoré viedli nie po hranici svojho pozemku a ku dňu podania žaloby časť nehnuteľnosti vlastnícky patriacej žalobcom majú vo svojej faktickej moci žalovaní. K znaleckému posudku žalobcovia namietali, že pri vyhotovení tzv. popisnej časti geometrického plánu, ktorý je súčasťou znaleckého posudku, určila súdom ustanovená znalkyňa bez akéhokoľvek bližšieho vyjadrenia svoj názor, že novovytvorený pozemok parc. č. 221/3 v k.ú. F. - T. vlastnícky má patriť žalovaným, pričom v závere znaleckého posudku je uvedené, že „vlastnícka hranica podľa pôvodných technických podkladov ...“, na inom mieste je uvedené to, čo žalobcovia považujú za veľmi dôležité a to „v geometrickom pláne č. 7C/18/2012 priebeh hranice medzi parcelami registra „C“ č. 221/2 a 221/3 zodpovedá priebehu hranice medzi pôvodnými parcelami č. 19/4 a 36/1“. K tomu žalobcovia uvádzajú, že vlastnícky vždy patrila parcela č. 19/4 žalobcom, resp. ich právnym predchodcom. Žalobcovia namietajú nezákonnosť predmetného znaleckého posudku i nesprávnosť záverov súdu prvého stupňa v tom, že žalobcovia, resp. ich právní predchodcovia nenadobudli parc. č. 19/4 v hraniciach, ktorá by bola

zhodná s hranicou teraz evidovanej parc. č. 218/7. Zo znaleckého posudku č. 3/2015 je zrejmé, že na stranách 7 - 9 sa uvádzajú jednak vlastnícke tituly k nadobudnutiu vlastníckeho práva k pozemku 19/4 ako aj geometrický plán č. 16/2011 a z nich je zrejmé, že pozemok parc. č. 19/4 v pôvodných hraniciach nadobudli žalobcovia, o čom nemala znalkyňa akékoľvek pochybnosti. Potom však súd prvej inštancie nesprávne v zmysle ovplyvneného názoru znalcom konštatoval napriek zrejmemu konštatovaniu znalca, že geometrický plán č. 7C/18/2015 na oddelenie pozemku parc. č. 221/3, ktorého poloha zodpovedá časti pôvodnej parcely č. 19/4 - príloha č. 1, túto parcelu, teda 19/4 nikdy nevlastnili žalovaní, ale vždy ju vlastnili žalobcovia, resp. ich právni predchodcovia. Preto ani žalobcovia nemali výhrady k znaleckému posudku, resp. k meraniu znalkyne, až na jej konštatovanie, že parc. č. 221/3 má patriť žalovaným. Nakoľko ako správne uvádza znalkyňa, vlastnícka hranica medzi pôvodnými parcelami č. 19/4 a 36/1 vždy patrila žalovaným a je určená geometrickým plánom č. 7/18/2012 na oddelenie pozemku č. 221/3, teda uvedená hranica je presne hranica pôvodná 19/4 a 36/1 a teraz hranica 221/2 a 221/3. Znalkyňa nevysvetlila ako mohla vlastnícky priradiť pozemok parc. č. 221/3 žalovaným, nakoľko pozemok s parc. č. 19/4 nikdy nevlastnili ani právni predchodcovia žalovaných. Takéto nesprávne konštatovanie znalkyne prevzal ako skutkovú vec súd prvej inštancie a následne nesprávne posúdil aj otázku oplotenia ako aj stavby koterčov. Rovnako súd prvej inštancie konštatoval bez náležitého odôvodnenia, že znalec Ing. Gerčák sa odklonil od nového mapovania základnej mapy veľkej miery, resp. súd prvej inštancie konštatoval, že Ing. F. určil priebeh vlastníckej hranice v teréne a už z toho je zrejmé, že drevené koly nekorešponujú s predmetným oplotením, ale okrem konštatovania uvedené vytyčenie žiadnym spôsobom súd nevyhodnotil, napriek tomu uvádza, že geometrický plán č. 141/2011 nie je zapísaný v katastri nehnuteľností. Súd prvej inštancie nesprávne uviedol, že oplotenie pozemku korešponduje s hranicami pozemku v zmysle kópie katastrálnej mapy - uvedené konštatovanie však nie je zdôvodnené a zo znaleckého posudku nevyplýva. Súd prvej inštancie nekriticky prevzal záver znaleckého posudku č. 3/2015, že oplotenie je celé na pozemku parc. č. 221/2. Pokiaľ súd prvej inštancie v odôvodnení prevzal i tvrdenie znalkyne, že vychádzala z priebehu hraníc určených Ing. E., tak potom musel vyhodnotiť aj tvrdenie, že oplotenie žalovaného 1. sa v teréne nachádza v pôvodnej parc. č. 19/4, ktorá síce teraz už neplatí, ale pôvodne patrila právnym predchodcom žalobcov a týmto spôsobom súd prvej inštancie preukázal, že žalobcovia už nie sú právnymi nástupcami týchto vlastníkov. Z tohto dôvodu sa mal súd prvej inštancie starostlivo vysporiadať, prečo keď sa oplotenie nachádza na pôvodnej parcele č. 19/4, ktorá patrila právnym predchodcom žalobcov a teda oplotenie je na časti pozemkov žalobcov, prečo súd nevyhodnotil vec tak, že rozhodne o odstránení tohto oplotenia žalovaných. Namietali i nesprávne právne posúdenie veci a to posúdenie okolnosti, že znalec Ing. Wágner musel predvolať žalovaných za účelom vypracovania znaleckého posudku. Znalecký posudok Ing. Wágnera je súkromný znalecký posudok, nebolo potrebné vyžiadať si prítomnosť žalovaného, keďže žalobcovia sa ho i obávajú, majú s ním nepríjemné skúsenosti. Znalecký posudok bol včas doručený pred pojednávaním určeným na deň 27. februára 2020, takže tvrdenie súdu neobstojí. Rovnako neobstojí skutočnosť, že posudok Ing. Wágnera mohol byť predložený skôr, nakoľko k jeho potrebe došlo až po výsluchu Ing. E.. Uviedli, že zotrávajú na právnom posúdení sudcovskej koncentrácie konania a majú za to, že nie je možné porovnávať ju so zásadou hospodárnosti. Žalobcovia nemenili bezdôvodne predmetnú žalobu, potreba zmeny žaloby vyplynula z nesprávne a nezákonne vyhotoveného znaleckého posudku č. 3/2015, nakoľko nad rámec položených otázok znalkyňa vyhotovila umelo vytvorenú parcelu č. 221/3. Žalobcovia stále zotrávajú na tom, že tým, že súd prvej inštancie nepripustil dôkaz - znalecký posudok Ing. Wágnera, tak takéto konanie zakladá vadu konania a zároveň dôvod odvolania, resp. dovolania. K trovám konania uviedli, že súd prvej inštancie priznal žalovanému 1. nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu vo vzťahu k žalobcom 1. a 2., avšak mal uplatniť dôvod hodný osobitného zreteľa v zmysle § 257 CSP. Poukázal na to, že žalobcovia podali žalobu na základe vypracovaného vytyčovacieho náčrtu vyhotoveného Ing. E. a Ing. F. a neúspešnosť konania nastala až po vypracovaní znaleckého posudku č. 3/2015 Ing. Rábarovou. Výsledok sporu závisel len od znaleckého skúmania a žalobcovia nemohli predpokladať, že keď dvaja geodeti vyhotovia náčrt, z ktorého je zrejmé, že oplotenie žalovaných zasahuje do ich pozemku, nakoniec podľa znaleckého posudku sa nachádza výlučne na pozemku vo vlastníctve žalovaných. Taktiež i náklady na výsluch Ing. N. z dôvodu, aby mohla reagovať na tvrdenie Ing. H. E., má znášať štát. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. až VII. zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. K odvolaniu žalobcov sa vyjadril právny zástupca žalovaného 1. Uviedol, že odvolanie bolo podané oneskorene a ak by bolo podané včas, tak navrhuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť. Dodal, že žaloba znela o vypratanie nehnuteľnosti a nie o určenie vlastníckeho práva k pozemku a žalobcovia jednoznačne neuniesli dôkazné bremeno, pretože ak ide o vlastnícke právo k nehnuteľnosti,

právne záväzné sú zápisy v katastri nehnuteľností, pričom z výpisu listu vlastníctva č. XXXX ako aj z prílohy k vyjadreniu žalovaných k žalobe o vypratanie nehnuteľnosti z 31. augusta 2012 jednoznačne vyplýva, že vlastníckmi časti pozemku parcela registra „C“ parcelné číslo 221/2 boli v čase podania žaloby výlučne žalovaní a po ich rozvode a vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov a po vyhotovení geometrického plánu č. 7C/18/2012, ktorým bola vytvorená parc. č. 221/3 o výmere 56 m² oddelením z parc. č. 221/2 je v súčasnosti jediným a výlučným vlastníkom pozemku parcely registra „C“ parc. č. 221/2 ako aj prípadnej novovytvorenej parcely č. 221/3 výlučne žalovaný. Znalkyňa vychádzala z platného právneho stavu veci zapísaného v katastri nehnuteľností. K vytyčovaciemu náčrtu č. 19/2010 Ing. E., ktorý mal v zmysle pôvodného petitu žaloby tvoriť neoddeliteľnú súčasť rozsudku a k tvrdeniam žalobcov v odvolaní uviedli, že tento vytyčovací náčrt vychádzal z mapovania z roku 1894 ohľadne oplotenia žalovaných a nevyplýva z neho vôbec nič, pričom v čase podania žaloby dňa 20. februára 2012 už existoval geometrický plán č. 141/2011 na zameranie plota na parc. č. 206/1, 221/1, 221/2, 222 a 224, ktorý bol vyhotovený Ing. H. A. dňa 21. decembra 2011, autorizačne overeným dňa 21. decembra 2011 a úradne overeným Správou katastra Hlohovec 10. januára 2011, z ktorého jednoznačne vyplývalo, že oplotenie sa v celom priebehu nachádza na pozemku žalovaných. Namietal, i odvoláciu námietku, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania tvrdiac, že súd prvej inštancie správne priznal žalovanému 1. spoločný a nerozdielny nárok na náhradu trov konania proti žalobcom v plnom rozsahu, keďže neexistujú žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa. Znalkyňa bola vypočúvaná na opätovnú žiadosť žalobcov, keď právny zástupca žalobcov uviedol, že bude znášať trovy znalkyne. Taktiež považoval za nedôvodnú i odvoláciu námietku, že súd prvej inštancie neprihliadol na dôkaz, znalecký posudok Ing. Romana Wágnera vzhľadom na to, že tento nebol uplatnený včas a žalobcovia ho mohli predložiť už skôr, žalobcovia navrhli vykonanie tohto dôkazu 7 rokov od začatia súdneho konania a tri a pol roka od účinnosti CSP.

4. K odvolaniu žalobcov sa vyjadril i samotný žalovaný 1. Uviedol, že poukazuje i na ďalší listinný dôkaz a to kúpnu zmluvu samotných žalobcov, ktorej súčasť tvorí geometrický plán č. 016/2011 a vľavo dole je uvedené, že žalobcovia získavajú týmto titulom parcelu, kde nové hranice bolo v prírode označené plotom. Za klamstvo považuje opakované tvrdenie žalobcov, že sú údajne vlastníckmi parc. č. 19/4, pretože už v žalobe podanej dňa 17. februára 2012 zatajili súdu existenciu LV č. XXXX, čo následne napravila znalkyňa Ing. Rábarová, ktorá doložila do znaleckého posudku č. 03/2015 list vlastníctva, kde v časti iné údaje je uvedená poznámka „nehnuteľnosti zapísané v listine PKN. vl. 714 - parc. č. 19/4 k majetkovo-právnomu usporiadaniu treba geometrický plán“. Súd prvej inštancie v žiadnom prípade nemohol vyhodnotiť vec tak, že rozhodne o odstránení oplotenia, nakoľko na všetkých listoch vlastníctva žalobcov a to č. XXXX, XXXX a XXXX je k vlastníctvu ich pozemku zaevidovaný titul nadobudnutia a to kúpna zmluva č. 418/2011 z 20. apríla 2011, ktorej nedeliteľnú súčasť tvorí geometrický plán č. 016/2011, kde je vľavo dole v tabuľke uvedené, že žalobcovia získavajú týmto titulom parcelu, kde nové hranice boli v prírode označené plotom. K zmene žaloby uviedol, že je klamstvom, že túto žalobcovia nemenili bezdôvodne, keďže už v samotnej žalobe uvádzajú, že v konaní budeme žiadať vypracovať geometrický plán, ktorý bude súčasťou rozsudku vo veci samej, nakoľko súd v zmysle § 127 ods. 1 OSP musí nariadiť znalecké dokazovanie po zistení, že jeho rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba odborné znalosti. Na základe otázok a požiadaviek súd ustanovil znalkyňu, ktorej uložil vypracovať geometrický plán a zodpovedať na sedem položených otázok.

5. K odvolaniu žalobcov sa vyjadrila i znalkyňa Ing. Ľudmila Rábarová, ktorá uviedla, že úlohou znaleckého posudku bolo podľa bodu 1. vyhotovenie geometrického plánu a určenie priebehu hranice medzi pozemkami č. 218/7 a č. 221/2. Pozemok parc. č. 221/3 bol vytvorený z dôvodu určenia priebehu vlastníckej hranice. Nemusela uvádzať dôvod vytvorenia novej parcely č. 221/3, nakoľko táto úloha jej bola zadaná v bode uznesenie 7C/18/2012-119 zo 14. novembra 2014. Dodala, že neurčila právnu otázku nad rámec znaleckého dokazovania, keď konkrétne v geometrickom pláne neuviedla, že novovzniknutá parcela má patriť žalovaným. Po výkaze výmer geometrického plánu č. 7C/18/2012 je v poznámke č. 1 uvedené, že novonavrhovaná parcela registra „C“ č. 221/3 je v súčasnosti užívaná R. J. a T. J.. Užívanie nie je to isté ako vlastníctvo, u poznámky je len konštatovanie užívania predmetnej parcely a nie vlastnícky vzťah. Takýto údaj má informatívny charakter a nepreukazuje vlastnícky vzťah parcel. Žiadne z jej konštatovaní vo vyhotovenom znaleckom posudku č. 3/2015 z 18. februára 2015 nepotvrďuje a nedokazuje pravdivosť námietok žalobcov.

6. K vyjadreniu žalovaného 1. sa vyjadrili žalobcovia, ktorí uviedli, že odvolanie bolo podané včas a je pravdou, že nesprávne je uvedené, že žiadajú zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie v bodoch

II. až VII., pričom správne majú byť uvedené body III. až VII. Žaloba znela na vypratanie, toto sa nezmenilo, ale bolo nutné doplniť petít o výrok, že žalobcovia sú vlastníckmi novovytvorenej parcely č. 221/3, ktorú v rozpore s uznesením súdu prvej inštancie vytvorila znalkyňa. Žalobcovia nerozporovali znalecký posudok ako celok, nesúhlas bol len s posudkom, kde znalkyňa nad svoj rámec zodpovedala aj právnu otázku, komu má vlastnícky patriť novovytvorená parcela č. 221/3. Znalkyňa konala nad rámec zadania uvedeného v uznesení súdu prvej inštancie, keďže jej úlohou bolo len určenie priebehu hraníc medzi pozemkami č. 221/2 a 218/7. K vyjadreniu žalovaného 1., prečo by súd nemal uplatniť dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania uvádza, že nie je možné tvrdiť, že by žaloba bola podaná nesprávne, nakoľko po pripustení znaleckého posudku Ing. Wágnera by súd musel za účelom zistenia správneho skutkového stavu pribrať do konania znalecký posudok, ktorý by ustálil otázky, ktoré nesprávne zodpovedala znalkyňa Ing. Rábarová. Taktiež nesúhlasil s vyjadrením žalovaného 1., že trovy znalkyne majú znášať žalobcovia, keď zotrúva na argumentácii uvedenej v odvolaní. Rovnako zotrúva i na názore, že súd nesprávne skoncentroval konanie, keď v rozpore so zákonom nepripustil vykonanie dôkazu - súkromného znaleckého posudku Ing. Wágnera.

7. K vyjadreniu znalkyne sa vyjadrili žalobcovia. Uviedli, že zotrúvajú na svojich námietkach uvedených v odvolaní, nakoľko úlohou znalkyne nebola nutnosť vytvorenia novej parcely, mala len určiť priebeh hranice pozemkov a navyše, čo konštatoval aj súd prvej inštancie určila, komu má v popisnej časti vlastnícky patriť parcela č. 221/3, pričom túto vec vo svojom vyjadrení len okomentovala, že to vyplýva z nejakej smernice, čo je však v rozpore s uznesením súdu, ktorým bola do konania pribratá. Opakovane uviedli, že navrhujú rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie, pričom žalovaný 1. je povinný nahradiť žalobcom 1. a 2. trovy konania.

8. K vyjadreniu žalobcov sa vyjadril žalovaný 1., ktorý navrhol aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutých častiach potvrdil. Opakovane zdôraznil, že súd prvej inštancie postupoval správne, keď nepripustil zmenu žaloby, t.j. nepripustil rozšírenie žaloby o ďalší žalobný petít, že žalobcovia sú vlastníckmi novovytvorenej parc. č. 221/3, pretože by sa jednalo o novú žalobu o určenie vlastníckeho práva. Poprel tvrdenie žalobcov, že by predložili viacero dokumentov, z ktorých je zrejme, že predmetná parcela mala vlastnícky patriť im, práve naopak, žalovaný 1. predložil výpis z LV č. XXXX, z ktorého jednoznačne vyplýva, že vlastníckmi veci, t.j. časti pozemku parcely registra „C“ parc. č. 221/2 boli v čase podania žaloby výlučne žalovaní 1. a 2. a po ich rozvođe a vyporiadaní BSM a po vyhotovení geometrického plánu č. 7C/18/2012 je v súčasnosti jediným a výlučným vlastníckom pozemku parcely registra „C“ žalovaný 1. Opakovane dodal, že súd prvej inštancie správne v súlade so zákonom nepripustil vykonanie dôkazu znaleckého posudku č. 12/2019 vyhotoveného znaleckom Ing. Romanom Wágnerom, keď znalec nemohol z ničoho usvedčovať znalkyňu Ing. Rábarovú, pretože tento dôkaz ani nebol vykonaný a ide o číre špekulácie zo strany žalobcov. Zdôraznil, že znalkyňa nezodpovedala právnu otázku, ale len správne vychádzala z platného právneho stavu zapísaného v katastri nehnuteľností.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolatelia použili zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 381 ods. 1 CSP), s prihliadnutím ex offo na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré ale nezistil (§ 380 ods. 2 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru, že odvolacie námietky žalobcov sú nedôvodné a preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil (§387 ods. 1 a 2 CSP).

10. Predmetom konania vedeného pred súdom prvej inštancie bolo uloženie povinnosti žalovanému 1. vypratať nehnuteľnosť a odstrániť oplotenie a koterce pre psov.

11. Predmetom odvolacieho konania je posúdenie dôvodnosti odvolacích námietok žalobcov 1. a 2. vo veci samej voči zamietnutiu žaloby v časti vypratania nehnuteľnosti ako i v časti uloženia povinnosti odstrániť oplotenie a koterce pre psov s poukazom najmä na posúdenie, či súd prvej

inštancie postupoval správne, keď nepripustil zmenu žaloby týkajúcu sa určenia vlastníctva pozemku parc. č. 221/3, na posúdenie dôvodnosti nevykonania znaleckého posudku č. 12/2019 v dôsledku jeho nepredloženia riadne a včas, na posúdenie hranice pozemku, na posúdenie nesprávnej sudcovskej koncentrácie. Predmetom odvolacieho konania je i posúdenie dôvodnosti priznania náhrady trov konania žalovanému 1., znaleckého znalkyňa a náhrady výdavkov štátu.

12. Odvolací súd nezistil dôvod, pre ktorý by sa nemal stotožniť s rozhodnutím súdu prvej inštancie a s jeho argumentáciou poňatou do odôvodnenia napadnutého rozsudku. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie. Pre potrebu vyporiadania sa s odvolacími námietkami dodáva nižšie uvedené.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie ustálil predmet konania po opakovaných návrhoch žalobcov na pripustenie zmeny žaloby uznesením z 27. februára 2020 č.k. 7C/18/2012-492 tak, že výrokom I. pripustil zmenu žaloby prednesenú na pojednávaní dňa 1. februára 2018 upresnenú písomným podaním zo dňa 3.10.2018 v časti, ktorou sa žalobcovia v 1. a v 2. rade domáhajú, aby súd rozhodol nasledovne: „1.) Žalovaní v 1. a v 2. rade sú povinní vypratať žalobcom pozemok parcela číslo 221/3, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, o výmere 56 m², parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, vedeného Okresným úradom Hlohovec, katastrálny odbor, pre katastrálne územie F. - T., okres Hlohovec, obec F., a to na základe geometrického plánu vyhotoveného Ing. W. J. dňa 5. februára 2015, úradne overeného dňa 18. februára 2015 Okresným úradom Hlohovec, katastrálnym odborom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. 2.) Žalovaní v 1. a v 2. rade sú povinní odstrániť z pozemku parcela číslo 221/3, druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria, o výmere 56 m², parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, vedeného Okresným úradom Hlohovec, katastrálny odbor, pre katastrálne územie F. - T., okres Hlohovec, obec F., vytvoreného geometrickým plánom zo dňa 5. februára 2015 Ing. W. J., úradne overeného dňa 18. februára 2015 Okresným úradom Hlohovec, katastrálnym odborom, ktorý geometrický plán je neoddeliteľnou súčasťou rozsudku, a to konkrétne odstrániť murovaný plot s pletivom a koterce pre psov, a to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. 3.) Žalovaní v 1. a v 2. rade sú povinní nahradiť žalobcom spoločne a nerozdielne trovy konania, vrátane trov právneho zastúpenia v sume, aká bude uvedená v písomnom vyhotovení rozsudku, na účet ich právneho zástupcu.“; výrokom II. v prevyšujúcej časti zmenu žaloby prednesenú na pojednávaní dňa 1. februára 2018, upresnenú písomným podaním zo dňa 3. októbra 2018 nepripustil; výrokom III. nepripustil zmenu žaloby na základe podania zo dňa 12. novembra 2018 a zmenu žaloby na základe podania zo dňa 9. októbra 2019.

14. Podľa § 139 CSP žalobca môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu.

15. Podľa § 143 ods. 1 CSP súd nepripustí zmenu žaloby, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe.

16. Zmena žaloby je prejavom dispozičnej zásady, ktorá je typická pre sporové konanie a umožňuje strane, aby modifikovala svoj žalobný návrh. Možnosť meniť žalobu však nie je absolútna a zákon ju obmedzuje najmä z dôvodov hospodárnosti a upravuje tak, aby nedochádzalo k jej zneužívaniu. Zmena žaloby je dispozičný procesný úkon, nie prostriedok procesného útoku alebo obrany.

17. Súd prvej inštancie o návrhoch žalobcov na zmenu žaloby rozhodol uznesením z 27. februára 2020 č.k. 7C/18/2012-492. Odvolací súd po posúdení tohto uznesenia nezistil žiadne pochybenie súdu prvej inštancie, teda že by súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že by došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Je potrebné však vytknúť, že v rozpore s § 142 ods. 1 CSP rozhodoval súd prvej inštancie so značným časovým odstupom od podania návrhov žalobcov na zmenu žaloby.

18. Odvolací súd považoval odvolaciu námietku žalobcov 1. a 2., že nepripustením zmeny žaloby o určenie ich vlastníckeho práva k parc. č. 221/3, zastavané plochy a nádvoria o výmere 56 m², parcela registra „C“ evidovaná na katastrálnej mape, vedeného Okresným úradom Hlohovec, katastrálny odbor pre k.ú. F. - T., okres Hlohovec, obec F. došlo k odňatiu ich práva na spravodlivý proces za nedôvodnú. Úvaha súdu prvej inštancie o tom, že výsledky konania, ku ktorým sa dospelo pred

žalobcami navrhnutou zmenou žaloby nemôžu byť podkladom pre konanie o zmenenej žalobe sa javí byť ako správna, súvisiaca s predbežným hodnotením dôkazov a výsledkom vnútorného presvedčenia sudcu. Rozhodne nepripustením zmeny žaloby o určenie vlastníckeho práva nedošlo k porušeniu práva žalobcov na spravodlivý proces, keďže im nič nebráni podať si samostatnú určovaciu žalobu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozhodnutia NS SR sp. zn. 5Cdo 56/2012, sp. zn. 3Cdo 227/2017, sp. zn. 6Cdo 186/2011.

19. Odvolacia námietka žalobcov o nepripustení, nevykonaní znaleckého posudku č. 12/2019 vyhotoveného znalcom Ing. Romanom Wagnerom vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodnú.

20. Podľa § 153 ods. 1, 2, 3 CSP strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného úkonu a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania (1). Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu (2). Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej (3).

21. Nový civilný proces (z.č. 160/2015 Z.z.) je charakterizovaný zmenou výkladovej paradigmy, zmenou v koncepčnom vnímaní otázok civilného procesu v širšej, komparatívnej perspektíve (viď predhovor Mareka Štefčeka k Civilnému sporovému poriadku, október 2016).

22. Sporové konanie sa spravuje zásadou koncentrácie konania. Strany sporu nie sú oprávnené vykonať niektoré procesné úkony kedykoľvek v priebehu konania, ale iba v určitom štádiu konania. Ak procesný úkon strany, ktorý podlieha koncentrácii konania, nie je vykonaný včas, nespôsobuje procesno-právne účinky. Absencia procesno-právnych účinkov sa prejavuje v tom, že súd na procesný úkon neprihliada. Procesné úkony strán sporu, ktoré podliehajú koncentrácii konania, sú prostriedky procesného úkonu a prostriedky procesnej obrany. Z normatívneho hľadiska má koncentrácia konania za následok osobitné procesno-právne sankcie za to, že strana sporu porušila procesnú povinnosť riadneho vedenia sporu (procesná diligencia). Povinnosť riadneho vedenia sporu je všeobecne vyjadrená v článku 8 CSP tak, že strany sporu sú povinné vykonať prostriedky procesného úkonu a prostriedky procesnej obrany v súlade s princípom hospodárnosti. Procesné úkony nesmú viesť k prietahom v konaní. Účelom a zmyslom koncentrácie konania je prispieť k rýchlosti konania, zabrániť zdržiavaniu konania, motivačne pôsobiť na strany sporu, aby procesné úkony vykonávali včas.

23. Strana sporu, teda i žalobcovia v tomto konaní, mali procesnú povinnosť predložiť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Ide o špecifikáciu všeobecnej procesnej povinnosti riadneho vedenia sporu (procesná diligencia). V prípade porušenia povinnosti predložiť prostriedky procesného úkonu a prostriedky procesnej obrany včas mohol súd prvej inštancie pristúpiť k sankcii predpokladanej v § 153 ods. 2 a 3 CSP. Predloženie prostriedkov procesného útoku a prostriedkov procesnej obrany, žalobcovia ako strana sporu mohli vykonať skôr (objektívne hľadisko), ak by konal starostlivo (subjektívne hľadisko). Toto pravidlo je lex generalis. Lex specialis k § 153 ods. 1 druhá veta je v označenom zmysle ustanovenie § 167. Prostriedky procesnej obrany, ktoré sú obsahom vyjadrenia žalovaného k žalobe (§ 167 ods. 2 a 4) a prostriedky procesného útoku, ktoré sú obsahom vyjadrenia žalobcu k vyjadreniu žalovaného k žalobe (§ 167 ods. 3) sú predložené včas, ak sú predložené v lehotách podľa § 167 CSP. Ak neexistujú osobitné dôvody, v zásade platí, že predloženie skutkových tvrdení alebo dôkazných návrhov až na predbežnom prejednaní sporu prípadne až na pojednávaní nie je včasné. Napriek tomu je v diskrečnej právomoci súdu poskytnúť strane sporu lehotu na dodatočné splnenie si povinnosti tvrdiť a navrhnúť dôkazy.

24. Ak súd dospeje k záveru, že strana sporu neuplatnila prostriedky procesného úkonu a prostriedky procesnej obrany včas, má možnosť buď konanie strany ospravedlniť a na jej procesný úkon prihliadnuť, alebo vyvodiť sankčné dôsledky, teda na omeškaný procesný úkon neprihliadnuť. Súd prvej inštancie na oneskorene podané prostriedky procesnej obrany žalobcov neprihliadol, oneskorene navrhovaný dôkaz oboznámenie sa so znaleckým posudkom č. 12/2019 vyhotovený znalcom Ing. Romanom Wagnerom nevykonan, pričom svoje rozhodnutie v odôvodnení napadnutého rozsudku dostatočne odôvodnil.

25. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že nebolo dôvodné ospravedlniť oneskorené predloženie prostriedkov procesnej obrany žalobcami v konaní riadne zastúpených advokátom. Poukazuje na princíp okamžitej aplikácie ustanovení CSP vyjadrený v § 470 ods. 1 CSP.

26. Odvolací súd vyhodnotil ako rovnako nedôvodné i námietky žalobcov týkajúce sa nesprávnych skutkových zistení na základe vykonaných dôkazov.

27. Odvolací súd nezistil žiaden relevantný dôvod, pre ktorý by sa nemal stotožniť so skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie. Žalobcovia vo svojom odvolaní polemizujú so závermi súdu prvej inštancie pojatými do odôvodnenia napadnutého rozsudku ako so závermi skutkovými, tak i právnymi ale len vo všeobecnej rovine. Odvolací súd ani jeden argument žalobcov spochybňujúci súdom prvej inštancie zistený skutkový stav nevyhodnotil ako spôsobilý privodiť zmenu napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Skutkovým základom napadnutého rozsudku je súhrn skutkových zistení, ku ktorým súd prvej inštancie dospel v priebehu konania. Odvolací súd nezistil porušenie princípov civilného sporového procesu či už princípu kontradiktórnosti, koncentrácie konania.

28. Žalobcovia neuniesli dôkazné bremeno, nepreukázali dôvodnosť žaloby na vypratanie nehnuteľnosti ani na odstránenie oplotenia a koterčov a preto súd prvej inštancie rozhodol správne pokiaľ ich žalobu v celom rozsahu zamietol.

29. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej, v napadnutom výroku III. a IV. podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

30. Odvolací súd sa stotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie i v časti priznania nároku na náhradu trov konania žalovanému 1. Je nesporné, že žalovaný 1. bol v celom rozsahu úspešný, žaloba bola voči nemu zamietnutá a preto mu v zásade podľa úspechu prináleží plná náhrada trov konania.

31. Žalobcovia v odvolaní navrhujú náhradu trov konania žalovanému 1. nepriznať z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 257 CSP), keďže výsledok sporu závisel od znaleckého skúmania. Ustanovenie § 257 CSP predstavuje odchýlku od zásady zodpovednosti za výsledok. V jeho zmysle súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa. Použitie s§ 257 CSP negatívne dopadá na stranu sporu, ktorá inak má právo na náhradu trov konania a preto musí aplikácia tohto ustanovenia zodpovedať osobitným okolnostiam konkrétneho prípadu a musí mať výnimočný charakter. Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadnuť na okolnosti, ktoré viedli strany sporu k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní, ako i na osobné, majetkové pomery všetkých strán. Odvolacia námietka žalobcov, že výsledok sporu závisel len od znaleckého skúmania a preto je dôvodné aplikovať § 257 CSP je nesprávna. Znalecké dokazovanie bolo len jedným z dôkazných prostriedkov a jeho vyhodnotenie v neprospech žalobcov nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa, pre ktorý by žalovanému 1. nemala byť náhrada trov priznaná.

32. Napokon odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani odvolaciu námietku žalobcov vo vzťahu k výrokom VI. a VII., keď nesporne žalobcovia ako neúspešná strana sú povinní nahradiť trovy štátu a znalečné znalkyni Ing. Rábarovej.

33. S poukazom na odôvodnenie uvedené v bode 30. a 31. tohto rozsudku odvolací súd ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie i vo výrokoch V., VI. a VII.

34. V odvolacom konaní plne úspešnému žalovanému 1. vznikol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP nárok i na náhradu trov tohto odvolacieho konania voči neúspešným žalobcom, o ktorom podľa § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP musel aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa konanie končí. O výške náhrady trov odvolacieho konania v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

35. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 3 ods. 9 posledná veta zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení neskorších zmien a doplnení).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri, ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo, ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).